

دخندا گوډی

گل ملا همکار

کال: ۱۳۸۷ هـ

دخندا گوہی

عزیز اور محبوب دلدار،
میت تالیف کا مینڈا
کالی کو

Gulmola
26-VII-58

گل ملا همکار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کتاب پیژندنه

د ځنډا گوډی	❁ د کتاب نوم:
گل ملا همکار	❁ مولف:
سید جلال الدین حقاني	❁ کمپوزر:
کانون کمپوز و چاپ تخارستان	❁ کمپوز ځای:
مطبعة مسلكی افغان	❁ د چاپ ځای:

د چاپ حق مولف ته محفوظ دی

مناجات

په مولا باندې شيطان نه پنا غواړم
 له ظالم غوندې سلطان نه پنا غواړم
 له اصیل پارسي زبان نه قربانیرېم
 له کم اصل پارسیوان نه پنا غواړم
 چې پښتو وایي پښتو نه کړی خاونده
 له پښتون او له پتیانه پنا غواړم
 چې انصاف او صداقت ورپکې نه وی
 زه له داسې مسلمان نه پنا غواړم
 که دبل په بریادی کې لتوي ژوند
 له رزیل قبیح انسان نه پنا غواړم
 تل تر تله دا دعا کوه همکاره
 له زواله دایمان نه پنا غواړم

يونيفورم

نن د علم او هنر معيار پتلون دی
 نه پوهيږمه چې څرنگه بدلون دی
 ډمان ټول هنرماندان آرکستران شول
 هر ناکس بدایي په شانته د قارون دی
 اخ و ډب مو په تاتويي کې پيل شوی
 اوريل شوی د تاجک او د پښتون دی
 نا بللي میلما نه راتپل کيږي
 وړان وطن نه مي جوړ شوی میلماستون دی
 میلما نه مو کوربانه راته را وژني
 دنړۍ بيو چپه غوندي قانون دی
 کار دکار اهل ته نه ورکول کيږي
 بس د زر او زور لرونکی افلاطون دی
 نن گمان کړم غوسه شوی يې همکاره
 که نه داخو يونيفورم د ژوندون دی

ختې

پسرلي کې د باران سره وي ختې
 په بازار کې هر دکان سره وي ختې
 پښې لاسونه به يې خود بې ځايه کيږي
 چې د پښو د هر انسان سره وي ختې
 د محبوبې زړه يې وي شين د ډيره غمه
 چې کوڅه کې د جانان سره وي ختې
 د حجرې حالت به هم خچن پچن وي
 چې مهمان او د ميزيان سره وي ختې
 تيز رفتار موټر کې سپينې جامې برکې
 په سرک روان روان سره وي ختې
 بې له ختو خوشبويي نه وي همکاره
 د گلونو گلستان سره وي ختې

کتب او پاکت

د گلاب په شان دې مخ دی د رباب په خیر دې خټ
 تو ر ذلفان دې پرې خواره دي غټ پټ مخ دې پکې پټ
 گلابي شونډې دې غټې لکه غټې غټې گټې
 نوره بنه ئی بده نه ئی خو داسر دې لږ څه غټ
 نه در تلمه په اختر کې د اختر مبارکی ته
 راغلم ځکه چې په مینه رالیږلی دې پاکت
 زه چه در غلم محبوبې تا تشریف و اوږد کړی
 ستادیدن مې ډیر یاد یږي خو ته یې د اسمان کټ
 ستا په لټه پسې گرځم کور په کور کلي په کلي
 لټولی مې په تا پسې دا کلی لټ په لټ
 گراني تاته مې راوړي رنگ په رنگه سوغاتونه
 یو سوغات ډنډه سگرت دی او یو بل ډبلی بسکت

تنخوا

چه تنخوا شوه په مورې بنده مونږ به څه خوړو
 چارپایان نه یو چې بوس یابه وابنه خوړو
 تاسې خوړئ همیشه خواړه غوړ خوراگونه
 مونږ د وخت څپیرې خوړو سوکان درانه خوړو
 شپون ویده شورمه ماته کړه لیوانو
 اوس به مونږ هغه ترشې شومرې هم نه خوړو
 په شومرو وچه ډوډی مو گذاره وه
 تل مونږ وینې د ځگر او لړمانه خوړو
 که همکاره نور څه نه وو چې یې وخوړو
 بیا به خپل همدا الفاظ کاره واره خوړو

تاله سایکل تالا

تاله سایکل رانه تالا که نامعلومه سړي
 مشکل دتلو راته پیدا که نامعلومه سړي
 ماوې جومات دالله کور دی څوک به غلا نه کوي
 دخدای له کوره سایکل غلا که نامعلومه سړي
 خود په موټرې اغوا کېږی دسړیو سره
 چا که راضي پولیس والا که نامعلومه سړي
 چا ویل هلکه چې تاله سایکل یې څنگه یوړو
 ما ویل تاله سایکل په شا که نامعلومه سړي
 دغلا سایکلې خرڅوي څوک یې پوښتنه نه کړي
 چې وو دچا خرڅ یې په چا که نامعلومه سړي
 د ډیره درده می دغلا دانظم ولیکلو
 پټ چې سایکل دگل ملا که نامعلومه سړي

دچرگو غل

دچرگو غله بې سواده دانپر بچیه
 ای بې ادبه خدای خوار کړه دگیدر بچیه
 پخوا له مونږه گیدرانو به چرگان تښتول
 اوس ستا له لاسه چرگ په کور نه کوي کړ بچیه
 که تا تعلیم او تربیه وای له معلم زده کړې
 ولې به داسې غلچکې وی خړوېر بچیه
 چې بې تعلیمه شولې پاتې نو چرگان پتوې
 له دې نه واوړه کنه څوک به دې کړي مړ بچیه
 راشه مکتب ته فساد پرېږده دپوهنې مل شه
 ترڅو دقام شې او وطن لپاره وړ بچیه
 ګرکه همکار په مزاحیه شاعری نه پوهیږي
 مګر داڅو تکی یې زده دي ستا په لږ بچیه

دوه څلور پښې

ورځ په ورځ علاج گرانېرې کړې اسمان سره خبرې
 ډاکټر چاته وزگار نه دی کړې دخان سره خبرې
 دا غریب ناروغ به خود کړې قبرستان سره خبرې
 چې بې غیر فیس ډاکټر نه کړې انسان سره خبرې
 څوک له خدایه نه ویرېرې گټه اخلي له قدرته
 دقانون پروایې نه کړې که څوک جگ وي او که بنکته
 ترافیک دی که پولیس هیڅ کار نه کړې بې رشوته
 خپل جیبونه ډکوي تل دمظلوم له منفعته

کرتی

دومره مه کوه جانانه ډیری کرتی
 چه سری کری پنبیسمانه ډیری کرتی
 که ما وکری لږه مالگه به پکی وی
 زه به کرم مه کوه له مانه ډیری کرتی
 کرتو پرتو باندي هر سری کرتن شی
 مه کوه مه کوه کرتن خانه ډیری کرتی
 ډیرو کرتو دې ماغزه راته خراب کرل
 کوی ته چې پریمانه ډیری کرتی
 که شعرونه او نشرونه وایی خیر دی
 له دې خوا مه کوه خوانه ډیری کرتی
 دهمکار کرتو ته هر سری خندیږی
 واوره ته له گل ملانه ډیری کرتی

کرکه چرگه

لکه کرکه چرگه هر طرف ته توکي
 زره مې وايي چې دده په خوله دې سوکي
 نسوار چې دغانبونو دبنمني کړي
 خپلې جرړې ځانته ربيي په لروکي
 که دمار په خوله کي پريوزي نو مړ کيږي
 رنځوران يې کړل زمونږ دخولې هلوکي
 زيرې گوتې نښانه دسگرتي وي
 تل سوري يې وي دسگرت په اور زړوکي
 چې پيسې دې په نشو کې مصرفيږي
 عاقبت به شي همکاره دپنډوکي

سگرت کنبه

صاحب د عقل او شعور یې مگر خان سوځوي
ای سگرت کنبه اس سر کنبه خپل ششان سوځوي
چې یې راکاږې نو لنډېږي دومره عمر شي لنډ
ولې خپل عمر هسې شپه په این وآن سوځوي
په کنت ، کي تو په ریډاينډ وایت باندي خرڅونه کوي
هم پرې پیسې سوځوي هم پرې خپل ایمان سوځوي
کینسر او تی بی مرضونه پیدا کیږي ورنه
که ته په سل مرض اخته شې انسانان سوځوي
همکاره ترک د علت کیږي دعادت نه کیږي
ترک کړه نسوار پرېږده سگرت که د بنمنان سوځوي

دوه څلوريجي

يوې شاعري يې ملگري ته ويلې
 په خپل شعر به په جهان باندې اور بل کرم
 دوستي ويل مري اشتهوب راته اوس بل کړه
 چه دچا يو ستونزه زه ورباندې حل کرم
 يو سري دخپل يو سبي سره روان ؤ
 دې دوران کې يو سري پوښتنه وکړه
 خردې چيرته روان کړي؟ ده ويل روند يې
 ويل له سبي پوښتم لتانه مې ونه کړه

جنجره

زړه مې غواړي خيته زما غوره وي
 وضع د ژوندون مې لږه لوړه وي
 بنه موټر ماني وي او جیبونه غوړ
 بشکلي کابل جان کې مې جونگره وي
 ټولې کنډوالې موبلډنگونه شي
 ماته ددې زر او زور لکړه وي
 شی دييانونو آزادي دلته
 حق وينا برينډه او لغړه وي
 دا لاسه ژوندون دی چه دانسته دی
 طبع دې همکاره تل جنجره وي

دوه هايکوگانې

چرگان زما خوښيږي

زه د چرگانو خوښ يم

زړه ته د زړه نه لار وي

په دې اړه ته څه سوچ کوي جانانه

ويل هغه چې ستا په سوچ کې څي راځي

نجلی وايي بيانو څه لره معطل يی

ACKU

دظالم لورې

دظالم لورې سوخوې مې څله
 خولگۍ دې راکړه خوړوې مې څله
 لېوانېدې شه بڼکلې بڼکل به دې کړم
 له ځانه لرې غورځوې مې څله
 پرزه پرزه دې د بدن خونېوم
 بڼکلې پرزه یې پرزوې مې څله
 په تار د ذلفو دې تړلې یمه
 په تورو ذلفو بندوې مې څله
 لکه پیزوان دې دی په پوزه څوړند
 داسې مې زړه دی رنځوې مې څله
 همکار به تل درته همدغه وايي
 خدای دې زما کړه غموې مې څله

پروپوس

زه ورته سوال کوم خواب راته معکوس راکوي
 کله چې زړه ورکوم دا راته پروپوس راکوي
 زه ورته هره ورځ کوڅه کې د دیدن په تمه
 یمه تم شوی چې له شونډو نه به جوس راکوي
 چې مخامخ شي په غوسه کې کړي سرې شونډې په غاښ
 په سترگو سترگو کې احساس دننگ ناموس راکوي
 د زمانې گمان په ما باندې دڅه شوی دی
 چه زه روزي لتوم خلک راته بوس راکوي
 زه هغه بازیم الوتل کوم په دنگو څوکو
 مگر وختونه پیغورونه دتپوس راکوي

کرکت

له کرکت سره مې وړانه ده جانانه
 بې له رنځه نور څه نشته له درمانه
 چې بچې دې بچې نه شو کرکتې شو
 لاس ترې ووينځه بڼه نه شولو چټې شو
 فکر نه کوم چې نوم دی کړي روښانه
 بې له رنځه نور څه نشته له درمانه
 کرکتې به په سبق کې نالایق وي
 ځکه درس نه په کرکت باندې عاشق وي
 ځنګه تیر شي له پارچې دامتحانې
 بې له رنځه نور څه نه شو له درمانه
 افغانانو په کرکت پریکتېس مې کړئ
 بال و بیت او په ویکت پریکتېس مې کړئ
 زده کړه وکړئ له سید جمال افغانه
 بې له رنځه نور څه نشته له درمانه

شیر و شکر

زړه مې په تا باندې مین دی بگو چه کار کنم
 چې بې له تا ځینې غمجن دی بگو چه کار کنم
 ته پارسیوانه جینی منم جوان پشتون
 یو مو فرهنگک یو مو وطن دی بگو چه کار کنم
 تو وطندار مني ځکه په تا مین یم
 ډیر مې ارمان داستا دیدن دی بگو چه کار کنم
 من ترا بوسه کنم که دې په زړه ونیسم
 ایښی دې کوم یو کار ته تن دی بگو چه کار کنم
 آنقدر بنکلې هستی که بس خو شگلې . هستی
 پرته له تا مې څنکدن دی بگو چه کار کنم

په لاسپیکر خرڅیږي

هغه دی بنار کې مو هر څه په لاسپیکر خرڅیږي
 شربت شامپو شومړې سابه په لاسپیکر خرڅیږي
 زمونږ دسیمی سودا ټوله اتومات خرڅیږي
 شنه بادرنگان مو پاس په خره په لاسپیکر خرڅیږي
 خلك ناراسته شول نو دغه لار یې غوره کړله
 کباب میوه ډوډی اوبه په لاسپیکر خرڅیږي
 پوهنه زده کړه ښوونځي او فاکولتي یارانو
 ډیر شول قیمته ډیر درانه په لاسپیکر خرڅیږي
 یوازې زه همکار هم کم له لاسپیکره نه یم
 اوس به زما شیان هم ښه په لاسپیکر خرڅیږي

تغیر اختر

په اخرونو کې غمیزې په دیوال وټپه
 بیا چې اختر شو تیر نکریزې په دیوال وټپه
 اختر په نورو خلکو وژ پر موربه نه وو میلمه
 داسې اختر داشپې او ورځې په دیوال وټپه
 دخپل وطن وچه ډوډی باندې شکرونه کوم
 دبل وطن ساگ او ملخوډي په دیوال وټپه
 دخپل ټاټوبي زوی آدم لور یې درخوگنمه
 پردې زامن لونه او بنځې په دیوال وټپه
 همکاره تا کره په قلم غزل ته پوزه جوړه
 دخمیرې دانورې پزې په دیوال وټپه

ښکېنځل

له سپېږمونه دې گندونه راوړېږي
 له شونډك دې ځكونه راوړېږي
 خدای دې خوار كړه تېـ مخیه تنگه سریه
 ددې مخ نه دې غمونه راوړېږي
 له غابنونو نه دې جوړ دی راشپیلونه
 له وینا نه دې جنگونه راوړېږي
 په یو سوک به دې کرم خواره خولگیـ ماته
 له خولگیـ به دې غابنونه راوړېږي
 بیدانه به دې اندام دانه وانه کړي
 په میدان به اندامونه راوړېږي

د ورو د قحطۍ په کال لیکل شوی دانشناس دستدرې په طرحه
(نن دجانان دیدن ته ځمه)

سپوږي خټې وریجی

نن دجانان کره به خورمه سپوږي غټې وریجې
د ورو په تمه باندي جوړ دي کتارونه خټې نازینې
چه په دوکان د دورې ویش و خټې نازینې
زه د غورو د فکر تال کې زنگیدمه وسوم اور دلورې
ارمان مي سپین وړه دپنجاب دي خټې نازینې
دا ظالمان یې ډیر قیمتہ خرڅوینه وسوم اور دلورې
په لږه مږه نه مریږم خټې نازینې
نن دجانان کره به خټه مړومه وسوم اور دلورې
شعرونه مه وایه همکاره وه شاعره یاره
د اډیر شعرونه دي نیستی ته کښینوینه وسوم اور د لورې

د مسلمان لور

که لور د مسلمان یې شه په ستر او پرده کې
مخ پټ که په بورقه کې

خبرې دې حرامې دی دغیرو په جلسه کې
مخ پټ که په بورقه کې

سرې شونډې مژه دارې

په ملا د ذلقولارې

هر چاته بنکلی بنکارې

ارزښت د حسن کم شو د بنکلا په خزانه کې

مخ پټ که په بورقه کې

خدا دې د خاوند ده

حیادې د خاوند ده

بنکلا دې د خاوند ده

دخپل خاوند حیا دې ولې پلورې په کوڅه کې

مخ پټ که په بورقه کې

داڅنگه پښتنه یې

ته سپکه که درنه یې

سپین سترگې زنانه یې

زامن د مسلمان دي گنهگار کره په روژه کې

مخ پټ که په بورقه کې

د چرگو قبرستان

له خپلې خیتې دې د چرگو قبرستان جوړ کړې
 زمونږ له وینو نه دې ځانته گلستان جوړ کړې
 مونږه په هار او پشه کال کې سرې گرمې و خوړو
 تا په خپل کور د ایرکنډیشن زمستان جوړ کړې
 زمونږ په غوښو دې ظالمه خپل کوکړي ماړه کړل
 زمونږ له ژوند دې هدیره او گورستان جوړ کړې
 زمونږ د سر سودا دې وکړله له نورو سره
 ځانته دې کور موبائیل موټر باغ ویوستان جوړ کړې
 ته د ډالرو او کالدارو سره لویې کوی
 زمونږ وچو شونډو تل دغه داستان جوړ کړې
 همکار به ولی ژریدو له بې وفا یارانو
 که افغانانو وای دا خپل افغانستان جوړ کړې

دخدا گوی

اوړي گرمۍ له خان سره گرم بادونه اوړل
 ډیر یې غمونه اوړل ډیر یې رنځونه اوړل
 که په راتلو یې دهر چا پر مخ خولې راغلې
 ورسره سمې د مچانو قافلې راغلې
 ټولو غوږونو ته دمیا سو زمزمې راغلې
 همدې مچانو انسانانو کې عیبونه اوړل
 ډیر یې غمونه اوړل ډیر یې رنځونه اوړل
 یو خوا گرمي بل غریبي ده او رڼا نشته
 رڼاله کومه شي چې سیمه کې بریښنا نشته
 له ذمه وارو سره حس نشته وفا نشته
 خپلو کورونو ته یې غټ غټ ماشینونه اوړل
 ډیر یې غمونه اوړل ډیر یې رنځونه اوړل
 څوک به عیشونه کوي څوک دې په گرمو سوزي
 چې سیوری نه لري هغوی دې په گرمو سوزي
 هم دې د ورځې سوزی هم دې په شپو شپو سوزي
 همکاره دغه زمان دغه سوغاتونه اوړل
 ډیر یې غمونه اوړل ډیر یې رنځونه اوړل

ميم زر ما ټول زما

ميم زر ما ټول زما
 تې زر تا ټولې ستا
 کشر ورور وایې مشر ته گرانه لالا
 له دنیا نه رخصت شو زمونږه دادا
 څه چې پاتې له ده شول دي ستا او زما
 د دادا هغه آس چې به دی و پرې سور
 ها به زه واخلم ځکه چې زه دې يم ورور
 ته يې واخله سر باندې بل جغ او بل لور
 بل يې واخله دلاس مبارکه امسا

ميم زر ما ټول زما
 تې زر تا ټولې ستا
 د دادا کنډۍ غوا به زه واخلم زه
 فرانسې هغه چرگه يې ته واخله ته
 اچولي يې هگۍ په شمار دې شپيته
 پام کره پام چې هگۍ درته نشي خوسا

ميم زر ما ټول زما
 تې زر تا ټولې ستا
 زه به واخلم دپلار انگرېزي زور ټوپک
 ته يې واخله روسی نوی نوزی چاینک
 کور زما درکو خوا کې يې ستا شو سرک
 ستا شوه ستا دا نگر او د بام بڼه هوا

ميم زر ما ټول زما
 تې زر تا ټولې ستا

قطعه

یوه ورځ قاضي له غل پوښتنه وکړه
 تا له غلانه ولي وکړله تویه
 ویل احسان زوی مې اوس ښه دی له دیواله
 اوښتی شي ځکه مې وکړه تویه.

دوه شعرونه

تللی وم کشمیر وطن کابل ته زه
 هلته دمشرانو چوکی غوړې وې
 نور نو په دننه ښار او کلیو کې
 لارې او ګودرې درې وړې وې
 د- ولې دې په سپینو جامو نیل ورنګاوه- اړونه
 واه واه واه
 ولې دې اسمان ته زمونږ بل وخیژاوه
 والله تا خو پدې کار زمونږه سر وګرزاوو سر وګرزاوو
 یو ځوانه وړو ته حیرانیږو لالیه زما
 بل دې درانه بلونه ملا را ماتوینه لالیه زما
 که په بریننا کې زه مامور وی بیغمه به وم
 پر مونږ به نه وو دبلونو گذارونه بیغمه به وم
 دکرایې کورونه ګران دی خپل کور مې نشته
 دکړاوونو ژوند په بیه تیرومه خپل کور مې نشته

د مرچو پنډه

د رحمتونو په میاشت هر سړی په جنگ وي
 تیار د مرچو پنډه وي
 روژه کړي ملامته
 هر یوه کړی پېشمنی وي
 نه چې نهر دې بیگانی وي
 خود جنگونو میړنې وي
 گمان مې کیږي عملي د چرس وبنگ وي
 تیار د مرچو پنډه وي روژه کړي ملامته
 پل خشتي نه تیریدمه
 بدن مې ډلکه بیدمه
 خوا مې شوه شنه له ډیره غمه
 گورم چې یو دبل دپاسه په غورځنگ وي
 تیار د مرچو پنډه وي روژه کړي ملامته

پيتي پيتي شي

بنکلی مخ ته يې تل زړه پيتي پيتي شي
 هم د ځوان هم د زاره پيتي پيتي شي
 په خوراک څښاک او پوښاک کې چې اسراف کړي
 دهغو خلکو خواړه پيتي پيتي شي
 چې ښوونه او روزنه پکې نه وي
 د سپيره وطن واره پيتي پيتي شي
 د خوراک قانون چې نه وي کوم وطن کې
 هم يې وړې هم ماره پيتي پيتي شي
 څوک چې سپي په څير نښتي کړي او شخړې
 هغه خلک په چاره پيتي پيتي شي
 چې يو والې او وحدت ورپکې نه وي
 يا شي ورك او يا شي مړه پيتي پيتي شي
 د همکار قلمه ورك مه شي ستا ليک ته
 د دې يو نيم شاعر زړه پيتي پيتي شي

لجبي بېي شپيرينې سيندري ارونه

بي بي سي ريډيو غلې غلې راباندې واوره
 دنړۍ لوی واره خبرونه بي بي سي ريډيو
 كله عراق كله كابل وي
 خبريالان دې ډير اخلي دا دواړه نومونه
 افغانستان په گټه يې وايه
 افغانستان کې خو ستاسې گټې پټې دينه بي بي سي ريډيو
 ته په بې شميره ژبو وايي
 زمونږ دملک د مرگ او ژوند ټول حالتونه بي بي سي ريډيو
 دوي او اي راډيو دلاسه
 ستا هيڅ آواز، زما غوږو ته نه راځينه

زما مینایا فیروزه سنڌوڙي په زمکه

زمونږ په کلي کې یوه پنځه ژبه وره ده
 ډیره زوروره ده هر چاته بیره ده
 زمونږ دکلي همداسې حال دی
 چې هغه چينغې کړي غوږونه کنوینه وی
 ډیره زوره وره ده هر چاته بیره ده
 کلي کې پته سترگې گرځم
 وایم چې شکل یې هیڅ نه وینم مینه وی
 ډیره زوره وره ده هر چاته بیره ده
 کلي کې پته سترگې گرځم
 وایم چې شکل یې هیڅ نه وینم مینه وی
 ډیره زوروره ده هر چاته بیره ده
 دومره له دې نه مې زړه مور دی
 چې هیڅ یې ونه وینم بنه به وي مینه وی
 ډیره زوروه ده هر چاته بیره ده

زہ انتظار کومہ ستا دسترگو سننری اړول

ما انتظار کولو ستا دچرگو
 تا هگی۔ راوړې دبل چا دچرگو
 نس نه دې جوړه هدیره دچرگو
 تا هگی۔ راوړی دبل چا دچرگو
 بیخ دې ویستلی د دنیا دچرگو
 تا هگی۔ راوړې دبل چا دچرگو
 که کورنی۔ که فارمی۔ هگی۔ وی که فارمی۔ که کورنی۔ هگی۔ وی
 خورم یې په مینه له پخوا د چرگو
 تا هگی۔ راوړی دبل چا دچرگو
 کورنی چرگان ډیر په بره لارل
 همکاره نوره کوو غلا دچرگو

هلك نري چنار دي سنڌري ٻي اول

هڪ ڪافي بيمار دي جيني په سر پمنه
 په سر يي زور رومال دي شڪيدلې يي لمنه
 دغتي پوزي له خاطره بيماره ياره ولي
 نيم چارڪي چارگل په جيب ڪي گرزومه
 هڪ ڪافي بيمار دي جيني په سر پمنه
 په سر يي زور رومال دي شڪيدلې يي لمنه
 دغتم رنگي غم ڪي ٿارم غمجنه ياره ولي
 ڪله غم ڪله غمونه خورم مينه
 هڪ ڪافي بيمار دي جيني په سر پمنه
 په سر يي زور رومال دي شڪيدلې يي لمنه
 ستا ددي پلنو پنبو لپاره بيماره ياره ولي
 په ٽول بازار ڪي پيزار نه پيدا ڪومه
 هڪ ڪافي بيمار دي جيني په سر پمنه
 په سر يي زور رومال دي شڪيدلې يي لمنه
 ترسڪون شعرونه راته وايي همڪاره ياره ولي
 دانور شعرونه مونڙ ته خوند نه راکوينه
 هڪ ڪافي بيمار دي جيني په سر پمنه
 په سر يي زور رومال دي شڪيدلې يي لمنه

نایس تو میت یو

یو آر ویلکم برادرم نایس تو میت یو
 ویت اوپ آف یو خونجیگرم نایس تو میت یو
 وی آر لیونگ ان د کنټری اف د افغان
 جنگ روان دی پکې گرم نایس تو میت یو
 ډیر برادرز فور د گاه جنگونه مه کړئ
 تمامیري به ضررم نایس تو میت یو
 ادر کنټریز مو په یونین خپه کیږي
 له خپل ځانه بیخبرم نایس تو میت یو
 دس از مکسچراف دپوټری اف د همکار
 تنکس فور لیسن تو مکسچرم نایس تو میت یو

گډوډيشن

د قام بچيه په کالج کې ايډميشن واخله
 علم حاصل کړه په حصول کې يې ايکشن واخله
 جذبه پيدا کړه او احسان پيدا کړه سعیه وکړه
 په نتيجه کې ترقي، پروموشن واخله
 يو ځل په مينه خدمتونه سرته ورسوه
 هغې نه پس موټر بنگله ايرکنډيشن واخله
 نه چې دخلکو او عوامو نه جیبونه کټ کړي
 د دوی لپاره خدمت بنه پوزيشن واخله
 د ارسطو د افلاطون سقراط نه وروسته نشي
 د مسلمان بچي يې سپيشلايزيشن واخله
 ابوريحان ابن سينا او د سيد بچيه
 خپلو مشرانو نه پوره انفورميشن واخله

غم او شلغم

داکنډم بدن به خاورې زما سم وي
 چې د کور دکرايې راسره غم وي
 څنگه وچې دغريب سترگې په نم وي
 چې بازار کې يې قيمته دال شلغم وي
 په خندا چې تا دپيغلو سره ويني
 د وړود مور په سترگو دې تورتم وي
 خو ژوندي يم دقلم سره به پايښم تازکي دکل په قدر د شبنم وي
 دسگرتو څکونکو ته وينا ده
 دسگرتو نه به جوړ ورته بلغم وي
 دقلم دملگرتيا نه به وانه وړم
 که په توره باندي سر زما قلم وي

شړپ و شړوپ

درز د دروز کړس و کړوس
 کړې پيالې او پتنوس
 ډز و ډوز اخ و ډب
 کړي جاهل بي ادب
 کړنگ و کړونگ شرنگ و شرنگ
 وي په ساز او آهنگ
 توې توې توې قې قې قې
 ددې نوم موسيقي
 کش و پش غروبر
 هيا هوي کړپو کړوپ
 نن سبا دي هر خوا
 بڼه خوراک شړپ و شړوپ
 دا گرمي غنگو بنگ
 وي د ماشو آهنگ
 قافلې د مچانو موراشي په جنگ

د سوکړک پخوم

سوکړک پخوم

توده ډوډۍ د جوارو مخکې درته ږدمه

هوسانې ته مې زړه کيږي سوکړک پخوم

ماته د جوارو پراتې راوړه مينه

که ان جي او مې درلودلای سوکړک پخوم

و به مې جيب کې د ډالرو خړ لوټونه

سوکړک پخوم

توده ډوډۍ د جوارو مخکې درته ږدمه

کمپیوٹر

زمانه د کمپیوٹر شوه

گران ټیپر او ټماټر شو

غټ افسر ددې دفتر مو

کمپیوټر اږیتیر شو

د وزگارو زلمو جونو

مستقبل مو بې خطر شو

زندگي په کمپیوټر شوه

زنکدن په کمپیوټر شو

دماچوم تلاته (دماشوم ترانه)

پاپی دې را اوچتې کره

چاچی باندي چکچکې کره

ورې ورې خبرې کره

غمونه رانه لیرې کره

غمونه رانه لیرې کره

پاپا وخوره چې مور شې

چې بنه لویو ته جوړ شې

بیا لویې په مزه کې کره

پاپی دې را اوچتې کره

چاچی باندي چکچکې کره

ورې ورې خبرې کره

غمونه رانه لیرې کره

غمونه رانه لیرې کره

کره لویې دقلم سره
کتاب او معلم سره
کتاب او معلم سره
نور هیڅ مه کوه وړک یې کره
پای دې را اوچتې کره
چاچی باندې چکچکې کره
وړې وړې خبرې کره
غمونه رانه لیرې کره
غمونه رانه لیرې کره

آی لویو

څومره بڼه یې څومره سپنه آی لویو
 وټ اګرل فرینډ نازینه آی لویو
 د وطن مینه په تا شوله بدله
 وټ دې چینج مینه مینه آی لویو
 د وطن په مینه پیوپل رچ پرسن شول
 ماته ستا دیدن لکونه آی لویو
 ان دې لایکنګ اف دې خاورې سرشي خاورې
 آی دونت لایک د وطن مینه آی لویو
 زه به تاسره ویدنګ کړم ان دي هوتل
 بیوتی فل کپل به شونه آی لویو
 فیس اینډ آی، شونډې دې بای پین دي جوړې شوی
 یې لایک فلاور گلورینه آی لویو
 دهمکار پوور قلم کې نور څه نشته
 گډې وډې بادونه آی لویو

کینه زه خو زړور یم

په یوازې ځای کې ناست وم

بوگنونکې شان فضا وه

شپه تیاره چپه چوپتیا وه

چې ناڅاپه داسې حال کې

یو آواز له کومې راغې

زما غونډې ټول زیږه شول

زړه نا زړه مې څراغ بل کړ

گورم څه توره پیشوه وه

چې آواز یې وراغلې

که نه زه خو زړویم

دمنې گله

دمنې گله له تا وروسته سرې منې راځي

منې چې څرخې شي جیبونو ته پیسې راځي

خوند دهغو وي چې د چا وي دمنو باغونه

زمونږ د خوارو په خوبونو کې منې راځي

بنکلو مخونو تشبیه تا سره کوي شاعران

بنکلو مخونو ځانله تا سره تشبیه راځي

من په پنځه سوه منې دی مونږ یې نه شو خوړی

زمونږ لپاره شنه بادرنګ څرې څرې راځي

دنړۍ خلك ارمانجن دي د کابل د منو

میدان ودرګ نه یې همکاره تکې سرې راځي

غضنفر ته يو څو لنډې

تيزه اونۍ چه ته رانغلې
 خدای پرو په ډاگه دې کمی محسوسیدنه
 دبهيروالو غضنفره
 له خياله بره دې افکار الوت کوينه
 دپسرلي دباغ بلبله
 دبهييرگله مرکه دې خوند کوينه
 ته لا کوچنی وې چې مين وې
 تل در سره به ول په ترخ کې کتابونه
 د آزادۍ راډيو دې وياړي
 چې د اسد غوندي طوطيان لرې مينه
 ته دهمکار سره همکار يې
 زمونږ پکار يې بهيرمه پرېږده مينه

پوډري

که دې وليدو انجام د پوډري
 خان به وساتې له نام د پوډري
 په بلايې خان اخته هغه انسان کړ
 چاچې واخستو سلام د پوډري
 په بدن کې يې د وينې درک نه وي
 رنگ يې زير وي تل مدام د پوډري
 د يوې پونۍ پوډرو په حصول کې
 مصرفيږي صبح و شام د پوډري
 ستا د بنمن دې په پوډرو خدای اخته کړي
 د د بنمن دې شه انجام د پوډري

احمدہ

ڊاڪٽر احمدہ سمندر دمینی
 دومره اوچت شی لکه غر دمینی
 خدای خبر ته له ناروغانو څه کږي
 چي دومره ته یې ناز پرور دمینی
 یې دبی وزلو ناروغانو همدرد
 تل وي مطلوب داسی بشر دمینی
 متخصص دداخلی یادیری
 هم دکوچنیا یو یې ڊاڪٽر دمینی
 حاجی حسام په خیر سری دی پدر
 چي دی لیکنکی شمله ور دمینی
 دگل ملا همکار ملگری یاره
 رب دی کامیاب کړه چي شی لمر دمینی

د خبرو گوډی

خبرو گوډی د خندا گوډی دی
 هم د خندا هم د ژړا گوډی دی
 د اد طنزونو او مزاح خلته ده
 د صلاحی صیب د وینا گوډی دی
 نیمگړې هیلې مو تر سره نشوې
 ولې ترلې مو هوسا گوډی دی
 د خیتو گوډی خلکو و پرسول
 تش پروت له وړو زما او ستا گوډی
 افغانستان دی د مرگونو گوډی
 دا د آسیا د ناروغتیا گوډی دی
 مبارکي مو صلاحی ومنه
 خبرو گوډی د بشکلا گوډی دی
 همکار ددې کتاب کتنه کړې
 دا د قلم د پیاوړتیا گوډی دی

اندامونه

يو دې سر دی دوه دې سترگې دوه غوږونه
 بل دې مخ ور پکې پوزه خوله غاښونه
 وچې شوندي لاندې باندې په خندا
 په خوږه خوله بڼه کوي د خلکو زړونه
 زه به تل درته سلام په دوه لاسي کړم
 که زما په طرف کيږدې قدمونه
 د بښيگړې او اصلاح کار ترينه واخله
 چه مولا درته درکړي اندامونه
 د همکار غريب نور څه له لاسه کيږي
 گلې وډې جوړوي ليکي شعرونه

گز تهماير

دا تهماير دې کز په خو واخيستل
 دا دې وړيا که په پيسو واخيستل
 زمونږه خلك باتنگر اخلي
 ما په پښتو تا په پارسو واخستل
 چې سره روميان ورك شي بيا رب واخلو
 خوندونه دوی له سموسو واخستل
 څوك سره چرگان خوري ځينی وچه ډوډی
 موربه آشونه په کاسو واخستل
 همکاره ولې شومړی نه رانیسي
 چه وايې څو واخستل څو واخستل

گور ودانی او مننه

زه د افغان مسلکي مطبعي له عمومي ريس احمد شاه دراني څخه د زره له ننه مننه گوم چي ندي
ټولگي د چاپولو په لړکي يې راسره پوره ونډه لرلي ده.

هو بناغلي احمد شاه دراني د هيواد تکره کارپوه چي په طباعتي کارونوکي د خپلو
هيوادوالو په چوپړکي شپي او ورځي تيروي.

دی، زامن او کارکوونکي يې د هغه مينې له مخي چي د کتاب، قلم، پوهني او چاپوني سره

لري دادی د خدا گوډی يې هم راته په خپل مالي لگښت او په خپله مطبعه کی چاپ کر کور

ودانی ورتنه وایم.

گل ملا (همکار)

د ليکوال چاپ شوي آثار

۱ - تخنو ونکې پلوشې

۲ - په زړه پورې مرغلي

۳ - خوندور شعرونه او خنده وري کيسې

۴ - شهدختان شهرستان

۵ - او همدا ټولگه

سر بېره پردې همکار لس نور کتابونه له پارسو او اردو ژبو څخه پښتو ته اړولي او له پښتو يې دري ته ژباړلي دي. همدغه راز د نوموړي لسگونې مقالې او شعرونه په مجلو او ورځپاڼو کې خپاره شوي دي.